

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΚΑΙΡΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ &
ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΘΕΜΑ: Επιπτώσεις κατασκευής φράγματος στον Κυανό Νείλο

Ο αιγύπτιος Υπουργός Υδάτινων Πόρων και Αρδευσης, Hesham Qandil, επισκέφθηκε στις 25-27 /3 την Αντίς Αμπέμπα και είχε συζητήσεις σχετικά με τις επιπτώσεις της κατασκευής φράγματος στον Κυανό Νείλο σε γειτνιάζουσα με το Σουδάν περιοχή της Αιθιοπίας. Επίσης, υπεγράφη συμφωνία μεταξύ Αίγυπτου, Σουδάν και Αιθιοπίας για την σύσταση Επιτροπής με συμμετοχή 4 διεθνών εμπειρογνομόνων για την μελέτη των επιπτώσεων του εν λόγω φράγματος στο Σουδάν και την Αίγυπτο. Η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις για τα μέτρα που χρειάζεται να λάβει η αιθιοπική Κυβέρνηση ώστε να αντιμετωπιστούν οι επιπτώσεις της κατασκευής του φράγματος.

Ο αιγύπτιος Υπουργός επανέλαβε την έντονη αντίθεσή της χώρας του στην υπογραφή της Συμφωνίας του Εντεμπε (Μάιος 2010) μεταξύ των χωρών της λεκάνης απορροής του Νείλου : Αιθιοπία, Ρουάντα, Κένυα , Ουγκάντα και Τανζανία σύμφωνα με την οποία οι 5 χώρες επιδιώκουν μια «δικαιότερη» κατανομή των υδάτων του ποταμού . Πρόσθεσε επίσης ότι η Αιθιοπία η οποία μονομερώς ανακοίνωσε την κατασκευή του φράγματος, διαβεβαίωσε ότι δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στο Σουδάν και στην Αίγυπτο.

Με την ολοκλήρωση της κατασκευής πιστεύεται ότι η Αίγυπτος θα στερείται 9,5 εκ. κ.μ. ετησίως την στιγμή που η κατά κεφαλή αντιστοιχία νερού στην χώρα είναι 700 κ.μ. ετησίως (1.893 κ.μ. το 1956), ήδη μικρότερο από το «όριο φτώχιας» των 1.000 κ.μ. ετησίως. Η αιγυπτιακή πλευρά διατείνεται ότι θα μειωθεί επίσης κατά 20% η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο του Φράγματος του Ασουάν, που καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος των αναγκών της χώρας σε ενέργεια.

Σύμφωνα με την βρετανικής εμπνεύσεως συμφωνία που υπογράφηκε ο 1929 μεταξύ Αιγύπτου, Σουδάν και Μ. Βρετανίας (ως εκπρόσωπος των τότε αποικιών της και νυν κρατών – μερών της Συμφωνίας του Εντεμπε)) από τα 84 δις κ.μ. του Νείλου, τα 2/3 , δηλ. 55,5 δις κ.μ. καρπώνεται η Αίγυπτος και το υπόλοιπο το Σουδάν, αποκλείοντας τις υπόλοιπες 6 χώρες της λεκάνης απορροής του ποταμού (οι πέντε της Συμφωνία του Εντεμπε και το Ζαίρ) Στην Αίγυπτο έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα να ελέγχει το ποτάμι σε όλη την διαδρομή των 6.700 χλμ. με δικαίωμα αρνησικυρίας σε κάθε απόπειρα μεταβολής του υδάτινου όγκου που εισέρχεται στο έδαφός της. Η ίδια θα θεωρούσε την εν λόγω μεταβολή ως “casus belli”.

Οι κινήσεις της Αιγύπτου τα τελευταία χρόνια υπό την πίεση των χωρών της Κοιλάδας του Νείλου, και παρά την ακραία ρητορική της, φαίνεται να δείχνουν μια περισσότερο «πραγματιστική» προσέγγιση δημιουργώντας διαύλους επικοινωνίας με τις ενδιαφερόμενες χώρες πέραν των πιέσεων που ασκεί μέσω της συμμετοχής της σε διεθνείς οργανισμούς. Ωστόσο το γεγονός και μόνο της ραγδαίας αύξησης του πληθυσμού της, περιορίζει τους όποιους συμβιβαστικούς ελιγμούς της

